

[Knud Thomsen.]

i forskningen, og der er jo ingen tvivl om, at Danmark i den henseende ikke på langt nær har de midler og de muligheder, som navnlig de store landes industrikoncentrationer kan samle sammen og ofre på forskning. Man må altså klargøre sig, at en meget stor del af det danske patentmarked er belagt af udenlandske interesser.

Heroverfor gør man nu det, at man for det første udvider lettelsen med hensyn til at få udstedt patenter i geografisk henseende gennem det nordiske system. Dette betyder i sig selv en meget betydelig formindskelse af omkostningerne både for danske og for udlændinge for at få patenter her i Norden. Selve det at gennemføre patentproceduren, at få udstedt patent, koster jo temmelig mange penge og er forbundet med ikke ringe besvær, så længe det skal ske på national basis i hvert af de enkelte lande, og meget hyppigt er det således, at selv de store virksomheder i udlandet, som ønsker at patentere også på nordisk område de opfindelser, de måtte have gjort, nøjes med stundom det ene og stundom det andet af de nordiske lande. Under et nordisk system vil ganske givet taknemligheden brede sig i disse udenlandske kredse over, at man nu med et enkelt lands omkostninger er i stand til at få udstedt patent også i de øvrige nordiske lande blot ved at betale selve registreringsafgifterne og vedligeholdelsesafgifterne. Som handelsministeren også selv er klar over, er det dette, der vil medføre, at der vil blive udstedt et meget større antal patenter på dansk grund. Patentdækningen vil altså alene af den grund blive rundt regnet tredoblet; jeg tror, det er det tal, handelsministeren selv er inde på.

Derudover gennemfører man nu det princip, at man letter patenteringen i Danmark og på dansk grund ved en meget kraftig og stærkt principiel udvidelse af det patenterbares område. Med hensyn til lægemidler kan man i dag ikke patentere lægemidler, men vel fremgangsmåder. Jeg er klar over, at der har udviklet sig en praksis med hensyn til disse fremgangsmådepatenter på lægemidler, som stort set går ud på, at man tillader patentering af i og for sig kendte fremgangsmåder, blot produktet, der kommer frem, er nyt, og det kan med

rette siges, at dette er en omgæelse af den nuværende patentlovs ordning. Ministeren har nu valgt den udvej at legalisere udstedelsen af patenter på lægemidler. Der er en anden udvej, som man kan pege på: det er at stramme praksis for udstedelsen af fremgangsmådepatenter på lægemidler, således at den blev bragt i overensstemmelse med den faktisk gældende lov. Dette ville absolut være i medicinalindustriens, den betydelige medicinalindustriens interesser herhjemme. Den kæmper i forvejen meget stærkt, har oparbejdet en meget betydelig eksport, men vil blive overordentlig hæmmet af den lovgivning, der nu kommer.

Jeg må nemlig gøre opmærksom på noget, der er principielt, ikke alene for lægemidler, men for de øvrige varegrupper, der her er tale om: den store forskel mellem et stofpatent og et fremgangsmådepatent. Hvis et udenlandsk firma, som der som regel er tale om, har patent på fremgangsmåden til fremstilling af et lægemiddel eller et stof i Danmark, så kan dansk industri forsøge at udarbejde andre fremgangsmåder og, hvis disse i sig selv har opfindeshøjde, da få patent på dem, således at det pågældende slutprodukt altså kan fremstilles dels på basis af et dansk patent, dels på basis af et udenlandsk patent, således at den danske industri i alt fald slipper for royaltybetalingen til udlandet. Men i det øjeblik, det er stoffet i sig selv, der kan patenteres, er det jo et virkeligt monopol, man opnår på faldelsen af dette stof på det danske marked. Dansk industri kan opfinde andre fremgangsmåder, hvorigennem man kan lave det samme produkt. Disse fremgangsmåder kan være bedre, mere nyttige, give et bedre og billigere produkt; men de må ikke bruges, for det er selve stoffet, der er patenteret på dansk grund. Det er en meget kraftig udvidelse af den monopolagtige karakter af et patent, der herved sker.

Handelsministeren anfører og med rette, at vi på dette punkt bør tage dette skridt, fordi denne ordning også findes, jeg tror, i England, Frankrig, USA og i det af fællesmarkedet udarbejdede patentkonventionsudkast. Men deroverfor må jeg på den anden side fremholde komplementært, at vi ved at gennemføre denne vide adgang til stofpatenter inden for både lægemidler, nærings- og nydelsesmidler og kemiske stoffer